

[Socialministeren.]

tilfældig Sag, som ærede Medlemmer under en saadan Forespørgsel rejser.

Sagen i Holbæk drejede sig om tre Medlemmer af Arbejds mændenes Arbejds-løshedskasseafdeling. Det Beløb, de havde faaet uberettiget udbetalt i Understøttelse i et Tidsrum af 2 Aar, androg i alt for dem alle tre 522 Kr., henholdsvis 255 Kr. 50 Øre, 124 Kr. og 142 Kr. 50 Øre — altsaa Storsvindlere er der ikke i egentlig Forstand Tale om her. De har faaet Lov til at tilbagebetale Beløbet og er dernæst slettet som Medlemmer af Afdelingen dernede og maa til sin Tid genoptages som nye Medlemmer efter at have mistet al den Anciennitet, de har opnaaet indtil det Tidspunkt, de blev slettet. De er endvidere idømt 40 Dages Fængsel med Tab af de borgerlige Rettigheder i 5 Aar. Under Sagens Behandling for Retten er der af Afdelingens Formand afgivet en Erklæring, som jeg med den højtaerede Formands Tilladelse skal oplæse. Den lyder saaledes:

„Efter Anmodning tillader man sig herved at meddele angaaende Sagen vedrørende 3 af Afdelingens tidligere Medlemmer, der uberettiget har opbebaaret Socialunderstøttelse, at det saa vidt er rigtigt, at en Del af Afdelingens Medlemmer stadig er i den Tro, at den Fortjeneste, der ligger uden for den normale Arbejdstid (mellem Kl. 17 Aften og Kl. 7 Morgen), ikke skal opgives ved anført Fortjeneste, men regnes med at være Arbejds-løshedskassen og Kontrollen uvedkommende.

Ligeledes er det vist rigtigt, at den Opfattelse formentlig er stærkt udbredt, at Fortjeneste paa Kontrolldage, efter at Kontrol er sket, ikke behøver at opgives.“

Afdelingens Formand bliver naturligvis angrebet ogsaa fra mange af sine egne Medlemmers Side, foruden at Sagen blev meget omtalt i Pressen, og han fandt sig derfor foranlediget til at afgive en ny Erklæring, der lyder saaledes:

„I Anledning af, at min Erklæring i Sagen mod de 3 Arbejdere, der ved Doms mænd blev dømt for at have modtaget uberettiget Understøttelse, er blevet kritiseret af flere Blade, skal jeg herved oplyse, at jeg ved Erklæringen selvfølgelig ikke har stemplet andre af Afdelingens Medlemmer for at have misbrugt Arbejds-løshedskassen eller Socialkontoret. Jeg har kun sagt, at der muligvis var flere Medlemmer, der fremdeles var i den Tro, at visse Indtægter, som angivet i Erklæringen, ikke skulde opgives.

For øvrigt skal jeg her oplyse, at samtlige Medlemmer har faaet Love og Vedtægter udleveret, og desuden har vi Opslag paa Kontrolstedet, og hvad Forsvareren har lagt i min Erklæring, kan jeg ikke have Ansvaret for.

Naar „Holbæk Amts Venstreblad“ vil give det Udseende af, at det er Formandens Skyld, hvis en Del af Medlemmerne ikke ved tilstrækkelig Besked, er denne Antydning derfor ganske ved Siden af.“

I øvrigt anfører Formanden i denne nye Erklæring, at saa snart Afdelingen blev gjort bekendt med Sagen, foretog den det nødvendige angaaende Arbejds-løshedskassen, saaledes at Forholdet var bragt i Orden, før Dommen faldt, og han gør saa opmærksom paa, at der ikke vil fremkomme flere Erklæringer fra ham i den paagældende Sag. Der er formentlig ogsaa tilstrækkeligt med Erklæringer.

Men jeg vil saa gerne gøre opmærksom paa, at efter at Spørgsmaalet blev rejst her af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, er der fra Arbejdsdirektoratets Side fremskaffet en Erklæring fra Arbejds mændenes Arbejds-løshedskasse, der gaar ud paa, at den under Sagen mod de paagældende af Afdelingens Formand afgivne Erklæring er afgivet alene for Formandens Regning, og uden at hverken Afdelingens Bestyrelse eller Generalforsamling har taget Stilling til den, og naturligvis tillige uden at Arbejdsmandsforbundets eller Arbejds-løshedskassens Ledelser har haft Lejlighed til at beskæftige sig med dens Indhold.

I det ærede Medlems Udtalelser laa der i øvrigt som en Antydning af, at det, der næsten alt for ofte skete, var, at Medlemmer, der i Virkeligheden var i fuldkommen god Tro og ikke kunde vide bedre Besked, blev vildført af Afdelingsledelser eller slet ikke holdt underrettet af Afdelingsledelser om, hvad deres Pligter var, og at det derfor var en Ulykke, at disse Mennesker blev straffet, for det var jo egentlig nogle helt andre, der burde straffes. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem ud fra 27 Aars Erfaring i daglig Administration af Arbejds-løshedsforsikring, at der forekommer ikke noget Tilfælde, hvor et Medlem, over for hvem det bliver konstateret, at han har skaffet sig uberettiget Understøttelse, ikke afgiver netop den samme Forklaring: at han har ikke vidst bedre Besked, og at det, han havde gjort, var noget, som han mente ogsaa andre gjorde. Denne Forklaring er i alle disse Tilfælde lige saa typisk som den, man kender fra en anden Række af Lov-